

да бжде днесъ етнографичната карта, па и политичното положение на Балканския полуостровъ, ако въ тази война българитѣ бѣха побѣдили. Но за жалость злата орисница на върховетѣ на планината Бѣласица присъди да се закрѣпи гръцкиятъ народъ чрѣзъ вливане животворна словѣнска кръвь въ увѣхналитѣ му жили, да се накърни и ослаби българскиятъ народъ и трето за винаги да се унищожи държавниятъ планъ на доблестния му вождъ, царъ Самуилъ. Слѣдъ тази сждбоносна присъда тесалийскитѣ, пелопонезскитѣ и другитѣ словѣни въ Гърция, Тесалия, Епиръ и Албания, откъснати отъ другитѣ си сънародници и изложени на силното влияние на византийското християнство и държавнитѣ власти, подиръ нѣколко вѣка окончателно се погърчили. На македонскитѣ словѣни се паднала тежката мисия, да се борятъ противъ елинизирането на словѣнитѣ, и тѣ достойно я изпълнили. Изобилно продѣтата българска кръвь въ тази война и извършенитѣ отъ византийцитѣ свирѣпости, които българскитѣ петнадесетъ хиляди слѣпци съ гусла въ ржцѣтѣ си разгласявали между българския народъ, били животворниятъ сокъ, съ който била напоена и отхранена омразата между българи и гърци¹⁰⁸, която ще сществува, до когато понятието народность ще сществува и до когато българи и гърци ще живѣятъ като отдѣлни народи.

§ 14.

Териториални граници на българската държава.

Границата на старата българска държава била много промѣнлива и непостоянна. Въ най-благоприятнитѣ об-

¹⁰⁸ Асгор. 25—26. „Λείαν οὖν παμπόλλην ἐποίησατο (ὁ βασιλεὺς Βουλγάρων Ἰωάννης, Σκυλοῦάνης), αὐτάνδρους τὰς πόλεις ἀνδραποδισάμενος καὶ τέλειον κατασκάψας αὐτάς Ἀντάμιναν οὖν,